

διάλυσον εἰς τοῦτο τὸ ῥευστὸν ἀραβικοῦ κόμ-
μειως μέρη 12. Με τοῦτο τὸ ῥευστὸν σημείωσον
διὰ καλάμου τὰ ὑράσματα καὶ μετὰ τὴν ἔκθεσιν
αὐτῶν εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὴν ἐντελῆ αὐτῶν ἀπο-
ξήκνυσιν, καὶ τὰ ἐπιγραφόμενα σημεῖα θὰ ᾔναι
ἀνεξάλειπτα διὰ τῆς ἐκπλύσεως.

Κασσιτέρωσις τῶν μαγειρικῶν σκευῶν.

Ἐπειδὴ ὁ κασσίτερος ἐθεωρεῖτο πάντοτε ὡς
τὸ ἀβλαβέστερον τῶν μετάλλων, ἕνεκα τούτου
τὸν εἰσῆζαν εἰς τὸν βίον πρὸς κατασκευὴν τῶν
μαγειρικῶν σκευῶν καὶ πρὸς κασσιτέρωσιν τῶν
ἐκ χαλκοῦ σκευῶν. Ἐπειδὴ ὁμοίως τοῦτο τὸ μέ-
ταλλον ὑπὸ τῶν ἐπὶ αἰγροκερδία κινουμένων
κασσιτερωτῶν πολὺάκις συντήκεται μετὰ μολύ-
βδου εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Εὐρώπης, ὁ οἰκο-
δεσπότης ἀγοράζει καθρὼν κασσίτερον καὶ ὁ
κασσιτερωτὴς ἢ ὁ ἴδιος ὑπηρέτης τῆς οἰκίας,
ἐκτελεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τὴν κασσιτέρωσιν.
Τοιοῦτος καθαρὸς κασσίτερος ἔχει τὰ ἐξῆς χα-
ρακτηριστικά. Ἐάν τακῇ καὶ τακεῖς ἐγχυθῇ εἰς
πινάκιόν τι, ἢ ἐπιφάνεια αὐτοῦ πρέπει νὰ ᾔναι
ὁμαλὴ, κατοπιρίζουσα, στίλβουσα καὶ νὰ μὴ
δεικνύῃ ἀνωμαλίαν, καὶ ἐάν λυγισθῇ ἢ δαγκασθῇ,
πρέπει νὰ προκλιθῇ τριγμὸν, καὶ ἐάν διαλυθῇ εἰς
ἀσημένιον, τὸ διάλυμα δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ πρασι-
νίζοντα ἢ δυνατὸν κυανοῦν χρωματισμὸν, ἀλλὼς
ἐμπεριέχει χαλκόν. Πρὸς τούτοις, ἐάν ὁ κασσίτερος
τεθῇ ἐπὶ διαπύρων ἀνθρώπων καὶ ἐπ' αὐτῶν τακῇ
δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδῃ τὴν τοῦ σκορόδου ὁσμὴν,
καθότι τοιαύτη τοῦ σκορόδου ὁσμὴ προδίδει τὴν
ὑπάρξιν τοῦ ἀρτενικοῦ. Τοιοῦτος καθαρὸς κασσί-
τερος φέρει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς σημεῖον τῆς
καθαρότητός του τὸν τύπον σφραγίδος τινός.

Ἡ κασσιτέρωσις τῶν μαγειρικῶν σκευῶν δὲν
εἶναι δύσκολος. Ἀφοῦ τὸ ἀγγεῖον, ὅσον τὸ δυ-
νατὸν, καθαρισθῇ καὶ ὑπεράνω τοῦ πυρὸς ἰσχυ-
ρῶς πυρωθῇ, πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐν αὐτῷ
ὀργανικῶν οὐσιῶν, ἐρρίπνεται τὸ ἀνάλογον ποσὸν
κασσιτέρου μετὰ μικροῦ ποσοῦ νισσαντῆρι καὶ
πίσσης, καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἀγγείου τακῇ,
ἐπαλείφεται διὰ στυπίου ἢ διὰ μαλλίνου ὑφά-
σματος ἐπὶ τοῦ κασσιτερωθησομένου μετάλλου,
ὥστε κάθε ὑπηρέτης γνωρίζει καὶ πρέπει νὰ μάθῃ
τὴν κασσιτέρωσιν τῶν πρὸς χρῆσιν τῆς οἰκίας
μαγειρικῶν σκευῶν.

Ξ. ΑΑΝΔΕΡΕΡ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Περιοδικῶς ἐκδιδόμενα

ὑπὸ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός»
ἐπιστασίᾳ ἐπταμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

ΤΟΜΟΣ Α' — ΦΥΛΛ. Δ'.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

Περιτλήθεν εἰς χεῖράς μας καὶ τὸ Δ' φυλλά-
διον τῆς συλλογῆς ταύτης, περιέχον 351 δημώ-
δη αἰνίγματα.

Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος «Παρνασσός», ἡ
μᾶλλον εἰπεῖν, ἡ περὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν Νεοελ-
ληνικῶν Ἀναλέκτων ἐπιστατοῦσα ἐπιτροπὴ,
συνεμαρφώθη τὴν φορὰν ταύτην τοῖς κανόσι τῆς
κοσμιότητος, καθύσον ἐν τῷ παρόντι τεύχει τῶν
αἰνιγμάτων, ὀλίγα μόνον τοιαῦτα ἀπαντῶνται τῇ
ἠθικῇ ἀπάθοντα, ὡς λ. χ. τὰ ὑπ' ἀριθ. 38—9
131—3, 140, 179—80 καὶ 291, ἐνῶ ὡς
πασίδηλον εἶναι, ἡ δημώδης γλῶσσα βρίθκει τοι-
ούτων αἰνιγμάτων διαφορουμένων, ἅπερ εἰς τὴν
εὐφυῆ καὶ ἑτεχνον αὐτῶν σύνθεσιν συνενοῦσι τὸ
ἄσεμνον καὶ κακότητες.

Πλεῖστα τῶν ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ αἰνιγμά-
των εἰσὶ καλῶς ἐκλελεγμένα καὶ πολλὴν ἔχουσι
τὴν ἀξίαν, ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. 94, 246 κ.τ.λ.
ὑπάρχουσιν ὁμοίως καὶ τινα δλωρὲς ἀκατάληπτα,
ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. 47 καὶ 203 ἅτινα ἡ ἐπιτροπὴ
ᾤφειλε νὰ παραλείψῃ. Ἐνια πάλιν εἰσὶ κακο-
ζήλως ἐκπεφρασμένα καὶ τῶν ὁποίων σημειοῦ-
μεν ἐνταῦθα τὰ διωρθωτέα.

Αἰνίγμα 39 ἀντὶ σ' τὴ σπηλίτσα πάει ν' ἀρά-
ξῃ, γράφε: σ' τὴ σπηλίτσα
πάει ν' ἀδιάσῃ.

» 72 » Εἶναι γέρον γέρον κάγκελα
καὶ μέσα παίζει γράκτης,
γράφει ὅπως ἔχει τὸ ὑπ' ἀριθ.
153 ταυτόσημον αἰνίγμα.

Πρὸς τούτοις, παρατηροῦμεν εἰς τὴν ἐπιτρο-
πὴν, ὅτι ἐπεξηγήσασα δημῶδεις τινὰς ἐγχωρίους
λέξεις, ἐπραξε τοῦτο λίαν μερικῶς καὶ περιο-
ρισμένως, ἀφήσασα ἀνεξηγήτους τὰς μᾶλλον

δυσνοήτου; διὰ τοὺς πολλοὺς λέξεις, οἷον κοῦ-
δακας κ.τ.λ.

Συγκεφαλαιῶντες τὴν μικρὰν ταύτην βιβλιο-
γραφίαν, ἀποφαινόμεθα εἰλικρινῶς, ὅτι ὁ ἐν Ἀθή-
ναις Φιλολογικὸς Σύλλογος «Παρνασσός», τοι-
αῦτο δυσχερὲς ἀναδειξάμενος ἔργον, ἐμπληροῖ
αὐτὸ εὐσυνειδήτως καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων, καθόσον
ἐπιτρέπουναι τοῦτο ἡ νεκρά ἡλικία καὶ αἱ φιλο-
λογικαὶ γνώσεις τῶν μελῶν του.

Η ΔΕΗΣΙΣ.

Εἶχα καιρὸ ... πολὺ καιρὸ, νὰ 'μπῶ στὴν ἐκκλησίαν...

Ἐλεγε, εἶπε ἀμαρτωλὸς ...

Καὶ ὁ Θεὸς *ὦν εἶν' καλός,

Ἀλλὰ μετ' τοὺς ἀσεβεῖς, μισεῖ τὴν ἀμαρτίαν!

Εἶχα καιρὸ ... πολὺ καιρὸ *στὴ λειτουργίᾳ νὰ τύχω ..

*Ολοὶ ἀγόραζαν κεριὰ

Κ' ἐπήγαγιναν *στὴν ἐκκλησίαν, ...

*Εγὼ ἀθλίως ἔφευγα τῶν ψαλμοφιδῶν τὸν ἥχο.

Ἀλλὰ ἐφῆς θυμήθηκα μὴ συμβουλή ἀγία . . .

Καὶ *μπαίνω μὲς τὴν ἐκκλησίαν ...

Βλέπω Ψαλτάδες καὶ κεριὰ,

Μυρσίνη, μασχολίδιον καὶ μυστικὴ θυσία!

*ὦ! ἡ καρδίᾳ μ' ἀλάφρωσε ἀπὸ μεγάλο βάρος . . .

Κ' ἔρυσσε δάκρυ συντριβῆς ...

Δὲν εἶμαι πλέον ἀσεβής ...

Κ' ἐνφ' πρὶν εἶλ' ἀπελπισιὰ, σήμερον ἔχω θάρρος!

Τὰ μάτια μου ἐστήλωσα πρὸς τὸν ἐσταυρωμένο,

Καὶ μ' ἓνα δάκρυο θερμὸ,

Μὲ ζωηρὸ καρδίᾳ παλμὸ,

Τὸ στόμ' ἀνοίγω πούτποτε στὴ δέησι κλεισμένο . . .

Καὶ εἶπα . . . κ' ἐδεήθηκα μὲ μάτια δακρυσιμένα

. . . Τὸν ἐαυτὸ μου λησμονῶ,

Καὶ δέομαι στὸν Οὐρανὸ

Γιὰ *κείνη, μόνον δι' αὐτὴν . . . καὶ ὄχι δι' ἐμένα!

Παρθέναν! εἶπα, δόσε της τὴν κάθε εὐτυχία,

Μ' ἔχε τη πάντοτε καλὰ . . .

Δὲν σοὺ ἐζήτησα πολλὰ . . .

Καὶ ἔφυγα ἀγιότερος ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν!

Ἀθῆναι, 47 Δεκεμβρίου 1870.

Δ. ΔΙΔΑΘΗΝΟΠΟΥΛΟΣ, ἐπιλοχίας.

ΑΣΜΑΤΙΟΝ.

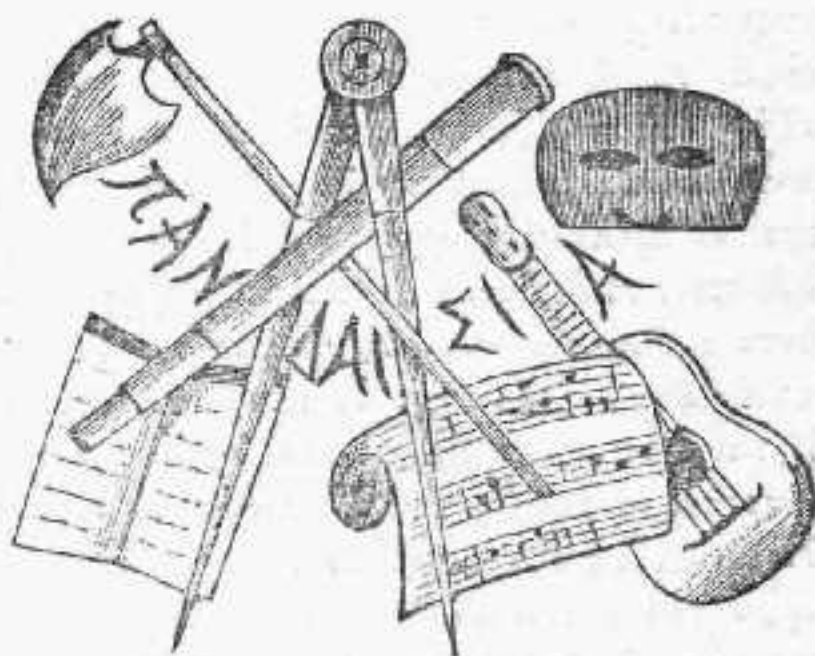
Μ' ἄφηκες ὄρφανόν, πικρὰ τοὺς πόνους μου νὰ κλαίω,
Νὰ βλέπω τάφου ἔρεβος καὶ φλόγας ν' ἀναπνέω,
Καρδίου φλόγας μ' ἤναψες δὲν σβύνεις τὴν πυρὰν μου
Καὶ ἔφυγες μακρὰν μου.

*Υμνεῖσθαι σοὶ ἔψαλλον· ἀλλὰ συγχρόνως ψάλλεις
Καὶ σὺ, ὦ κόρη ἄρροντις *ἁμαρτηθείας ἄλλης. . .
Τ' ἄνθη τοῦ κλόνου ἔκοψες, ὁ κλόνος χωρὶς ἄνθη
Δὲν θάλλει, ἐμαράνθη.

Μία ἐλπίς μοὶ ἔμενε, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλπίδα
Γέλωσα καὶ περιχρῆς νὰ ἀφαιρέσης εἶδα,
Σὺ ἦσο; ἦταν ὄνειρον, ἡ ὀπτασία πλάνη;
Σὲ *εἶδον, ἡ μ' ἐφάνη;

Φεῖ, ἀληθὲς τὸ ὄνειρον! ἀνήκεις ἤδη σ' ἄλλον
Καὶ μόνος τώρα ναυαγῶ εἰς τρικυμίας σάλον,
Παλῶ ὡς πρὸς κύματα μὲ τ' ἄγριά μου πάθη,
Πᾶσα ἐλπίς ἐχάθη.

ΙΑΚΩΒΟΣ.

ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ.

Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς ἐνταῦθα ἐται-
ρίας τοῦ λαοῦ αἱ αὐτοβοήθεια ἐξελέχθη-
σαν διὰ τὸ τρέχον ἔτος, οἱ κκ. Α. Σταΐκος διοικη-
τῆς, Ν. Διανέζης ἐλεγκτῆς, Β. Σβολόπουλος τα-
μίας, καὶ τακτικοὶ σύμβουλοι, οἱ κκ. Γ. Στεφά-
νου, Ἰω. Σαρχαντῆς, Α. Πατζατζόπουλος, Ἠλ.
Γεωργούλας, Ἰω. Πλατῆς, Σάβ. Τζώρτζης, Γ.
Καρατσούλας, Δεων. Σβώλης καὶ Περ. Δάλλας·
παραπληρωματικοὶ δὲ οἱ κκ. Μιλ. Σουλίσσης, Ν.
Παππαδόπουλος καὶ Α. Κυριακόπουλος.

* * * Ἐν Μαγνησίᾳ, τῇ βιομηχανικωτάτῃ καὶ
μεγάλῃ ταύτῃ πόλει τῆς Ἀγγλίας, μεταξὺ τῶν
νέων ὁμογενῶν συνεστήθη Σύλλογος ἀπὸ τινος
καιροῦ προεδρευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Σαγρανδῆ·
ὁ Σύλλογος αὗτος δύναται νὰ ἀποδῇ αὐτοῖς ὠφέλ-